

Se, hvis Holberg skulle have skrevet Maske-
rade i dag og ladet Jeronimus udtale sig, så hav-
de han formodentlig holdt en tale, der lignede
denne, og så havde han i øvrigt sikkert været
Venstremand, for det er jo rigtigt, som Jeroni-
mus her siger, at det foregår jo nu ikke mellem
de røde og de blå; det foregår på midten. Det
foregår i et samarbejde mellem Socialdemokra-
ter og De Konservative, noget CD blev stiftet på
og kæmpede for, noget, som bliver omtalt man-
ge gange, og noget, som nu for første gang i
vores partis levetid også er blevet til noget. Der-
for er det ikke ukorrekt, at nogle har fremstillet
det, som om det parti bag finansloven, der
måske er glædest i denne stund, rent faktisk er
CD.

Vi synes, regeringen har gjort et godt stykke
arbejde, og vi synes, Det Konservative Folke-
parti har gjort et godt stykke arbejde. Vi glæder
os over den finanslov, der ligger nu, og som
efter min opfattelse er den bedste finanslov, der
er blevet vedtaget i mange år. Ikke mindst fordi
den giver en politisk stabilitet, en politisk balan-
ce, som det danske samfund fortjener.

Jeg vil godt tage som udgangspunkt, at vi
netop ikke skal være jeronimusser, der holder
fast i de gamle fjendebilleder og holder fast i
den gamle diskussion. Næh, det danske sam-
fund er så godt, at det fortjener samarbejdet, at
det fortjener balancen, og at det fortjener opti-
mismen, og det er jo det, der ligger i denne
finanslov. Denne finanslov er i mange sammen-
hænge et opgør med den ideologiske politik,
som venstrefløjen vil have fra den ene side, og
som Venstre og andre vil have fra den anden.
Det er den balance, der er gået igennem, og det
skal samarbejdspartnerne have tak for.

Skatten og skattetrykket har jo været diskute-
ret nogle gange her i dag, og jeg vil gerne igen
grundlæggende sige, at den danske befolkning
har det skattetryk, som den fortjener. Den dan-
ske befolkning har det skattetryk, der er
udmøntningen af de krav, vi stiller til det dan-
ske velfærdssamfund. Det er jo pudsigt at læse
navnlig de formiddagsaviser, som har gjort
kampen for det sorte arbejde til et af slagnumre-
ne. Det er morsomt at læse, at man på side 1
brokker sig over sygehusene, på side 2 over
ventelisterne, på side 3 over, at der ikke er bør-
nehaver nok, på side 4 over, at der ikke er politi
nok, på side 5 over, at vi ikke har forsvar nok, på
side 6 taler man for sort arbejde, og på side 7 er
der sikkert også et læserbrev, der fortæller, at
skatten er for høj.

CD må altså slå fast, at der er en sammen-
hæng mellem skattens højde og de tilbud, der er
i det danske samfund. Al den snak fra partier i
Folketinget om, at man kan spare i hundredvis
af millioner i milliardklassen – ja, hundreder af
milliarder er der måske endda nogen, der er
oppe at lege lidt med engang imellem – uden at
der er nogen i det danske samfund, der mærker
det. Det er jo gøgl. Det er jo at stikke mennesker
blår i øjnene. For sandheden er, at vil vi have
den vare, der hedder et velfærdssamfund, så
koster den altså penge, og pengene kommer ind
gennem skatterne.

Det betyder ikke, at vi ikke skal sætte ind
over for uhensigtsmæssige ting i det danske
samfund. Denne finanslov er også udtryk for, at
man har sat ind over for nogle ting, der ikke var
hensigtsmæssige i dagpengesystemet.

Jeg synes, der er grund til over for det dér
trøstesløse grædekoneri, som venstrefløjen er
kommet med i dag, at slå fast, at det grundlæg-
gende danske arbejdsmarkedssystem og dag-
pengesystem stadig væk eksisterer, at tryghe-
den stadig væk er der, og at der eksempelvis
ikke sker en generel nedsættelse af dagpenge-
satsen, som partier i dette Ting jo har talt om
den ene gang efter den anden. Den generelle
nedsættelse af dagpengesatsen sker ikke.

Den ville CD også vende sig imod. Og det vil-
le vi, fordi vi ikke mener, at det er vejen til flere
job at sætte dagpengene ned. Vi mener ikke, der
er nogen grund til at straffe de mennesker, der
ulykkeligtvis er arbejdsløse, der ufrivilligt er
arbejdsløse – at straffe dem, fordi der er enkelte,
der måske misbruger systemet.

Men jeg kan ikke se, at man i dag kan brokke
sig over, at man rykker aktivering af unge
mennesker frem. Hvem i alverden kan dog have
noget imod det? Som om det at have arbejde
skulle være en straf for disse mennesker. Det
kan være, de i første omgang vil opfatte det
sådan, men det er jo ikke den generelle holdning
i det danske samfund, at det at have et job er en
straf.

Vi mener, at det er vigtigt at få reddet de unge
med det samme, så de ikke falder over i et for-
sørgelsessystem og bliver hængende resten af
deres liv dér. Det har vi set utallige eksempler
på, og det er ganske ulykkeligt.

Men jeg må også sige, at vi altså ikke er dem,
der nu går ud og taler for en stor reform. Det er
vores opfattelse, at man skal passe på, at man nu
ikke igen om 2 eller 3 år skal til at vende det hele
på hovedet. Nu må den arbejdsmarkedsreform,